23 Αυγούστου 2019

«Μας έλεγε ότι θα κατέβαζε τη σημαία...» – Η αδελφή του Σ. Σολωμού στον REPORTER

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Θεολογία και Ζωή / Πολυμέσα - Multimedia

Έζησε ανάμεσά μας για να εμπνεύσει χιλιάδες νέους. Να γίνει σύμβολο του αλυτρωτισμού. Σύμβολο μιας γενιάς που δεν γνώρισε τους ήρωες που έπεσαν μαχόμενοι το 55-59. Σύμβολο για όσους δεν έζησαν την εισβολή, τους πεσόντες του 1974 και τους αγνοούμενους.

Έζησε ανάμεσά μας, μαζί με τον Τάσο Ισαάκ, για να κρατήσουν άσβεστο το μήνυμα ότι η πατρίδα μας βρίσκεται υπό κατοχή. Και τα κατάφεραν.

Πριν από 23 χρόνια, στις 14 Αυγούστου 1996, η Κύπρος έμοιαζε με ηφαίστειο…

Η δολοφονία του Τάσου Ισαάκ από τους Γκρίζους Λύκους στο οδόφραγμα της Δερύνειας τρεις μέρες προηγουμένως, έγινε η αιτία να ξεσπάσουν εκείνη τη μέρα(στις 14 Αυγούστου) νέα επεισόδια από τους αγανακτισμένους Έλληνες της Κύπρου, που δεν μπορούσαν να συνειδητοποιήσουν και να αποδεχθούν όσα είχαν γίνει στις 11 Αυγούστου, μπροστά στα μάτια τους.

Ο Σολωμός Σολωμού ανεβαίνει στον ιστό για να υποστείλει την σημαία της κατοχής. Δέχεται μια σφαίρα στο λαιμό από το απέναντι κτίριο. Πέφτει νεκρός. Και πάει να συναντήσει τον φίλο και μακρινό συγγενή του Τάσο Ισαάκ στην αιωνιότητα. Αποκτώντας με τη σειρά του μια θέση στο πάνθεο των αθανάτων.

Είκοσι τρία χρόνια μετά, η αδελφή του Σολωμού Σολωμού, Σκεύη, μιλώντας στον REPORTER, εξιστορεί πώς έμαθε για τη δολοφονία του αδελφού της, αλλά και μια ιστορία που ακούς πάντα για τον Σολάκη όταν αναφέρεται κανείς σε αυτόν, αλλά και σε εκείνη τη μαύρη μέρα της δολοφονίας του.

Ο Σολωμός Σολωμού ανεβαίνει στον ιστό.

Ο Σολωμός Σολωμού στο Παραλίμνι ήταν γνωστός ως Σολάκης, ωστόσο στην ακριτική κωμόπολη, υπάρχει και μια μεγάλη οικογένεια με το επίθετο Τσιολάκκη. Αυτή η σύμπτωση για τους περισσότερους μπορεί να μην λέει τίποτα, ωστόσο για

την κ. Σκεύη σήμαινε πολλά. Τότε ο κόσμος ενημερωνόταν από την τηλεόραση και το ραδιόφωνο, όπως και η κ. Σκεύη, η οποία την ώρα των γεγονότων βρισκόταν στη δουλειά και όσα νέα μάθαινε, τα μάθαινε από το ραδιόφωνο.

«Ήξερα ότι θα γινόταν αυτή η εκδήλωση, ωστόσο, λόγω των υποχρεώσεων μου δεν μπορούσα να παρευρεθώ. Είχαμε όμως ένα μικρό ραδιόφωνο και σε κάποια στιγμή άκουσα ότι χτύπησαν κάποιο Τσιολάκκη, αλλά δεν πήγε το μυαλό μου ότι είπαν λάθος όνομα και δεν σκέφτηκα ότι ήταν ο αδελφός μου».

Λίγη ώρα αργότερα, την κάλεσαν και της είπαν να φύγει από τη δουλειά για να πάει να πάρει τα παιδιά τους από το σχολείο, αφού βρισκόταν κοντά στο οδόφραγμα Δερύνειας, όπου εκτυλίσσονταν επεισόδια.

«Ήρθε ο σύζυγός μου να πάμε να πάρουμε τα μωρά δήθεν και μου λέει στο δρόμο, χτύπησαν λίγο τον αδελφό σου, να σε πάρω να τον δεις. Και μόλις φτάσαμε στο Νοσοκομείο μου είπε ένας ξάδελφος μου συλλυπητήρια. Τότε κατάλαβα τι είχε γίνει».

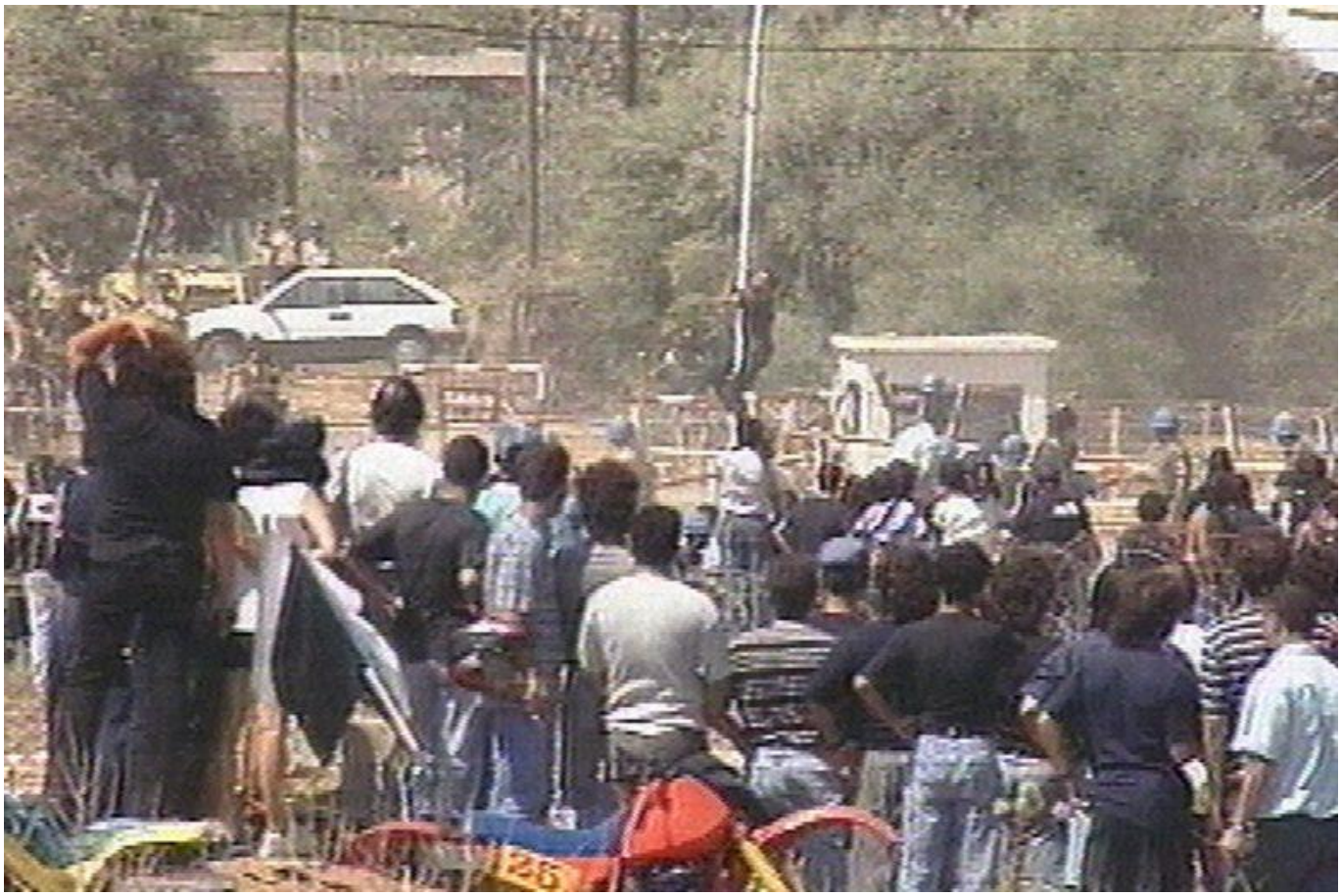

Το έλεγε ότι θα κατεβάσει τη σημαία...

Για την κ. Σκεύη εκείνο το «συλλυπητήρια», ήταν ένα πολύ μεγάλο σοκ. Και για ποιον δεν θα ήταν βέβαια, αν μάθαινε ότι έχασε τον αδελφό του.

«Ούτε το περίμενα, ούτε το πίστευα. Έλεγε ότι θα πάει να κατεβάσει τις σημαίες, το είχε πει και σε άλλους, αλλά δεν το περιμέναμε να το κάνει. Του είπαμε να μην πάει και μας έλεγε, αφήστε με εμένα, εγώ θα πάω».

Πριν τη δολοφονία, ο σύζυγος της κ. Σκεύης, ενώ μετέβαινε στη Δερύνεια για να δει τι συνέβαινε, βρήκε τον Σολάκη και τον ρώτησε πού πάει. «Ο Σολάκης του απάντησε πήγαινε πάρε τα μωρά σου και πήγαινε σπίτι σου και άφησε με εμένα. Ήταν αποφασισμένος να το κάνει.

Ήξερε ότι το να κατεβάσεις τη σημαία σήμαινε ότι θα τον σκότωναν ή θα τον τραυμάτιζαν, αλλά το έκανε».

«Ήταν πάντα αυθόρμητος άνθρωπος»
Αν υπήρχε μια λέξη που θα χαρακτήριζε τον Σολάκη, ήταν το «αυθόρμητος». Έτσι τον περιγράφουν όσοι τον γνώρισαν, έτσι τον
περιγράφει και η αδελφή του…

«Εκείνο που σκεφτόταν να κάνει, το έκανε. Δεν φοβόταν ούτε τον κίνδυνο, ούτε τίποτα. Γενικά ο αδελφός μου έπαιρνε ρίσκα. Σίγουρα τον επηρέασε και το γεγονός ότι σκότωσαν τον Τάσο Ισαάκ, με τον οποίο είμασταν μακρινοί συγγενείς, ήταν και φίλοι, επηρεάστηκε πάρα πολύ και ήταν θυμωμένος. Από τη μέρα που πέθανε ο Τάσος, δεν είχε άλλη κουβέντα. Μιλούσε συνεχώς για τον Τάσο».

Τα λόγια της Αναστασίας και το… άγαλμα
Η συζήτηση επέστρεψε στο σήμερα και τα λόγια της κόρης του Τάσου Ισαάκ, Αναστασίας, στην πρόσφατη εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στο οδόφραγμα Δερύνειας. Εκεί όπου η Αναστασία είχε πει μεταξύ άλλων ότι «είκοσι τρία ετήσια μνημόσυνα κι όμως κάθε χρόνο μνημονεύουμε επιπλέον και τη δικαιοσύνη. Και πραγματικά διερωτώμαι: Αν ο πατέρας μου και ο Σολάκης πέθαιναν σήμερα θα θεωρούνταν ήρωες ή θα κατηγορούνταν για σωβινισμό; Θα φώναζε κανείς για τη θυσία τους ή θα κατηγορούνταν ότι χαλούν το καλό κλίμα;»

Αυτές οι λέξεις βρίσκουν απόλυτα σύμφωνη την κ. Σκέυη αφού «πλέον ανοίγουν τα οδοφράγματα και πηγαινοέρχονται ανενόχλητοι όλοι, αν πέθαιναν σήμερα μπορεί όντως να τους έλεγαν και σωβινιστές».

Σε ό,τι αφορά την πονεμένη ιστορία με το άγαλμα του αδελφού της, το οποίο έφτιαξε ο Νότης Σφακιανάκης και δεν έφτασε ποτέ στην Κύπρο, αποδίδει την

ευθύνη στην Πολιτεία.

«Εμείς θέλαμε να έρθει το άγαλμα, αλλά δεν ήθελε η Κυβέρνηση να το βάλει στο σημείο που ήθελε ο κ. Σφακιανάκης. Ο κ. Σφακιανάκης ήθελε να τοποθετηθεί το άγαλμα κοντά στο σημείο που σημειώθηκαν τα γεγονότα, όμως δεν δέχθηκε το κράτος».

Έθιξε, παράλληλα, και το ζήτημα που προέκυψε με το μικρό μνημείο που τοποθέτησαν οι μοτοσικλετιστές και το οποίο τελικά απομακρύνθηκε μετά το μνημόσυνο των δύο ηρώων την περασμένη Κυριακή.

«Αποφάσισαν να το σηκώσουν, με τη πρόφαση ότι ο άνθρωπος που έχει το χώρο εκεί θέλει να τον πωλήσει. Εμείς ξέρουμε ότι όλα αυτά είναι απόφαση του Κοινοτικού Συμβουλίου και της Κυβέρνησης. Δήθεν προκαλούμε τους Τούρκους και είναι προκλητικό», κατέληξε η κ. Σκεύη.

Πηγή: **reporter.com.cy**